

Sygnatura akt VI Ka 327/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **30 maja 2017** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Piotr Mika

Protokolant Aleksandra Studniarz

przy udziale Joanny Szlosar-Meller

Prokuratora Prokuratury Rejonowej G. w G.

po rozpoznaniu w dniu 30 maja 2017 r.

sprawy **1. W. P. syna J. i M.,**

ur. (...) w S.

oskarżonego z art. 278§1 kk w zw. z art. 12 kk

2. D. C. /C./ syna M. i M.,

ur. (...) w C.

oskarżonego z art. 278§1 kk w zw. z art. 12 kk

3. G. K. syna S. i W.,

ur. (...) w K.

oskarżonego art. 278§1 kk w zw. z art. 12 kk

4. A. K. syna C. i E.,

ur. (...) w Ś.

oskarżonego z art. 278§1 kk w zw. z art. 12 kk

5. K. O. /O./ syna L. i E.,

ur. (...) w T.

oskarżonego z art. 278§1 kk w zw. z art. 12 kk

6. R. I. (1) syna W. i N.,

ur. (...) w B.

oskarżonego art. 278§1 kk w zw. z art. 12 kk

7. J. H. syna J. i Ł., ur. (...) w G.

oskarżonego z art. 278§1 kk w zw. z art. 12 kk, art. 291§1 kk

8. J. M. (2) syna O. i I.,

ur. (...) w B.

oskarżonego art. 278§1 kk w zw. z art. 12 kk, art. 278§1 kk

na skutek apelacji wniesionych przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego i obrońcę oskarżonego J. M. (2)

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 29 grudnia 2016 r. sygnatura akt IX K 573/15

art. 437 k.p.k., art. 438 k.p.k., art. 439 § 1 pkt 9) k.p.k., art. 440 k.p.k., art. 624 § 1 k.p.k. i art. 633 k.p.k.

1. uchyla zaskarżony wyrok i na mocy art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k. umarza postępowanie karne:

a) wobec oskarżonego K. O. o przypisane mu w punkcie 12. czyny popełnione w okresie od 2010 roku do sierpnia 2013 roku,

b) wobec oskarżonego R. I. (1) o przypisanemu mu w punkcie 14, czyny popełnione w okresie od 2010 roku do sierpnia 2013 roku,

c) wobec oskarżonego J. H. o przypisanemu mu w punkcie 16 czyny popełnione w okresie od 2011 roku do stycznia 2014 roku,

d) wobec oskarżonego J. M. (2) o przypisanemu mu w punkcie 20. czyny popełnione w okresie od 2011 roku do stycznia 2014 roku,

wobec braku skargi uprawnionego oskarżyciela;

2. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a) w punktach 2, 6, 8, 11, 13, 15, 19 i 21 za podstawę prawną warunkowego zawieszenia kar pozbawienia wolności przyjmuje przepisy art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1) k.k. w brzmieniu obowiązujący do 30 czerwca 2015 roku,

b) w punkcie 12 przyjmuje, że oskarżony K. O. działając wspólnie i w porozumieniu w W. P. i R. I. (1) w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w R. w okresie od września 2013 roku do listopada 2014 roku ma szkodę firmy (...) sp. z o.o. z siedzibą w R. zabrał w celu przywłaszczenia paszę dla zwierząt w ilości 20 worków po 40 kilogramów o łącznej wartości 1143 złote oraz olej napędowy w ilości 1200 litrów o wartości 5052 złote i za ten występki z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na mocy art. 278 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. skazuje oskarżonego K. O. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 30 (trzydziestu) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) złotych każda,

c) w punkcie 14 przyjmuje, że oskarżony R. I. (1) działając wspólnie i w porozumieniu w W. P. i K. O. w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w R. w okresie od września 2013 roku do listopada 2014 roku na szkodę firmy (...) sp. z o.o. z siedzibą w R. zabrał w celu przywłaszczenia paszę dla zwierząt w ilości 20 worków po 40 kilogramów o łącznej wartości 1143 złote oraz olej napędowy w ilości 1200 litrów o wartości 5052 złote i za ten występki z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na mocy art. 278 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. skazuje oskarżonego R. I. (1) na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 30 (trzydziestu) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) złotych każda,

d) w punkcie 16, przyjmuje, że oskarżony J. H. działając wspólnie i w porozumieniu w W. P. i J. M. (2) w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w R. w okresie od lutego do lipca 2014 roku ma szkodę firmy (...) sp. z o.o. z siedzibą w R. zabrał w celu przywłaszczenia olej napędowy w ilości 230 litrów o wartości 968,30 złotych i za ten występki z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na mocy art. 278 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. skazuje oskarżonego J. H. na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 20 (dwadzieścia) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) złotych każda,

e) w punkcie 18. w miejsce orzeczonej kary łącznej na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wobec oskarżonego J. H. w punkcie 2 d) niniejszego wyroku oraz w punkcie 17 zaskarżonego wyroku i orzeka karę łączną 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

f) w punkcie 20 przyjmuje, że oskarżony J. M. (2) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w R. w okresie od września 2013 roku do listopada 2014 roku ma szkodę firmy (...) sp. z o.o. z siedzibą w R.

- wspólnie i w porozumieniu z W. P. zabrał w celu przywłaszczenia paszę dla zwierząt w ilości 10 worków po 40 kilogramów o łącznej wartości 508 zł (pięćset osiem złotych)

- wspólnie i w porozumieniu z W. P. i J. H. olej napędowy w ilości 230 litrów o wartości 968,30 zł (dziewięćset sześćdziesiąt osiem złotych i trzydzieści groszy),

i za ten występki z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na mocy art. 278 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. skazuje oskarżonego J. M. (2) na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 30 (trzydziestu) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) złotych każda,

g) w punkcie 23. w miejsce zawartego w nim rozstrzygnięcia na mocy art. 46 § 1 k.k. orzeka obowiązek naprawienia szkody na rzecz firmy (...) sp. z o.o. z siedzibą w R. z tytułu kradzieży oleju napędowego poprzez zapłatę kwot w wysokości:

- 24,80 zł (dwadzieścia cztery złote i osiemdziesiąt groszy) solidarnie przez oskarżonych J. M. (2) i J. H.,

- 2526 zł (dwa tysiące pięćset dwadzieścia sześć złotych) przez oskarżonego K. O.,

- 2526 zł (dwa tysiące pięćset dwadzieścia sześć złotych) przez oskarżonego R. I. (1),

- 6623,72 (sześć tysięcy sześćset dwadzieścia trzy złote i siedemdziesiąt dwa grosze) przez oskarżonego W. P.,

h) na mocy art. 46 § 1 k.k. orzeka obowiązek naprawienia szkody na rzecz firmy (...) sp. z o.o. z siedzibą w R. z tytułu kradzieży paszy dla zwierząt poprzez zapłatę kwot w wysokości:

- 8636 zł (osiem tysięcy sześćset trzydzieści sześć złotych) solidarnie przez oskarżonych W. P. i A. K.,

- 1143 zł (tysiąc sto czterdzieści trzy złote) solidarnie przez oskarżonych W. P., K. O. i R. I. (1),

- 508 zł (pięćset osiem) złotych solidarnie przez oskarżonych W. P. i J. M. (2),

- 5732,99 zł (pięć tysięcy siedemset trzydzieści dwa złote i dziewięćdziesiąt dziewięć groszy) przez oskarżonego W. P.;

3. w pozostałym zakresie utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy;

4. zasądza od oskarżonych W. P., K. O., A. K., R. I. (1), J. M. (2) na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) sp. z o.o. z siedzibą w R. kwoty po 115 zł (sto piętnaście złotych) tytułem zwrotu wydatków na ustanowienie pełnomocnika w postępowaniu odwoławczym, w pozostałym zakresie obciążając tymi wydatkami oskarżyciela posiłkowego;

5. obciąża oskarżonych W. P., K. O., A. K., R. I. (1), J. M. (2) wydatkami postępowania odwoławczego i zasądza od nich na rzecz Skarbu Państwa kwoty po 2,50 zł (dwa złote i pięćdziesiąt groszy) a od poniesienia tych wydatków zwalnia oskarżonego D. C., G. K., J. H. i w tym zakresie wydatkami obciąża Skarb Państwa;

6. wymierza oskarżonym opłaty za obie instancje:

- K. O., R. I. (2) i J. M. (2) w wysokości po 240 zł (dwieście czterdzieści złotych),

- J. H. w wysokości 140 zł (sto czterdzieści złotych).

Sygn. akt VI Ka 327/17

UZASADNIENIE

I. W. P. oskarżony został o to, że:

1. w okresie od 2010 roku do 18 listopada 2014 roku w R. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z A. K., D. C. i G. K., dokonał zaboru w celu przywłaszczenia prosiąt w ilości nie mniejszej niż 119 sztuk o średniej jednostkowej wartości 238 złotych, tj. mienia o łącznej wartości 28.322 zł, czym działał na szkodę firmy (...) sp. z o. o. z/s w R.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art 12 k.k.

2. w okresie od 2010 roku do września 2014 roku w R., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z G. K., K. O., A. K., R. I. (1) i J. M. (2) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia paszy dla zwierząt, która pakowana była w workach o wadze pomiędzy 40 a 50 kilogramów, w łącznej ilości nie mniejszej niż 280 worków, przy czym średnia wartość jednego kilograma tejże paszy to 1,27 złotych, tj. mienia o łącznej wartości 16.019,99 zł, czym działał na szkodę firmy (...) sp. z o. o. z/s w R.,

tj. o czyn z art 278 § 1 k.k. w zw. z art 12 k.k.

3. w okresie od wiosny 2011 roku do listopada 2014 roku w R., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z K. O., R. I. (1), J. H. i J. M. (2) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia oleju napędowego w ilości nie mniejszej niż 4.820 litrów przy czym średnia wartość jednego litra tegoż oleju wynosi 4,21 złotych, tj. mienia o łącznej wartości 20.321,12 zł, czym działał na szkodę firmy (...) sp. z o.o. z/s w R.,

tj. o czyn z art 278 § 1 k.k. w zw. z art 12 k.k.

II. D. C. oskarżony został o to, że

4. w okresie od 2010 roku do 18 listopada 2014 roku w R., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z A. K., W. P. i G. K. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia prosiąt w ilości nie mniejszej niż 119 sztuk o średniej jednostkowej wartości 238 złotych, tj. mienia o łącznej wartości 28.322 zł, czym działał na szkodę firmy (...) sp. z o. o. z/s w R.,

tj. o czyn z art 278 § 1 k.k. w zw. z art 12 k.k.

III. G. K. oskarżony został o to, że

5. w okresie od 2010 roku do 18 listopada 2014 roku w R., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z A. K., W. P. i G. K.

dokonał zaboru w celu przywłaszczenia prosiąt w ilości nie mniejszej niż 119 sztuk o średniej jednostkowej wartości 238 złotych, tj. mienia o łącznej wartości 28.322 zł, czym działał na szkodę firmy (...) sp. z o. o. z/s w R.,

tj. o czyn z art 278 § 1 k.k. w zw. z art 12 k.k.

IV A. K. oskarżony został o to, że:

6. w okresie od 2010 roku do 18 listopada 2014 roku w R., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z W. P., D. C. i G. K. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia prosiąt w ilości nie mniejszej niż 119 sztuk o średniej jednostkowej wartości 238 złotych, tj. mienia o łącznej wartości 28.322 zł, czym działał na szkodę firmy (...) sp. z o. o. z/s w R.,

tj. o czyn z art 278 § 1 k.k. w zw. z art 12 k.k.

7. w okresie od 2010 roku do września 2014 roku w R., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z G. K. i W. P., dokonał zaboru w celu przywłaszczenia paszy dla zwierząt, która pakowana była w workach o wadze pomiędzy 40 a 50 kilogramów, w łącznej ilości nie mniejszej niż 50 worków, przy czym średnia wartość jednego kilograma tejże paszy to 1,27 złotych, tj. mienia o łącznej wartości 2.857,50 zł, czym działał na szkodę firmy (...) sp. z o. o. z/s w R.,

tj. o czyn z art 278 § 1 k.k. w zw. z art 12 k.k.

V. K. O. oskarżony został o to, że

8. w okresie od września 2013 roku do listopada 2014 roku w R., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z W. P. i R. I. (1) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia paszy dla zwierząt, która pakowana była w workach o wadze pomiędzy 40 a 50 kilogramów, w tylnej ilości nie mniejszej niż 20 worków przy czym średnia wartość jednego kilograma tejże paszy to 1,27 złotych, tj. mienia o łącznej wartości 1.143 zł, czym działał na szkodę firmy (...) sp. z o. o. z/s w R.,

tj o czyn z art 278 § 1 k.k. w zw. z art 12 k.k.

9. w okresie od lutego do listopada 2014 roku w R., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z W. P. i R. I. (1) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia oleju napędowego w ilości nie mniejszej niż 200 litrów przy czym średnia wartość jednego litra tegoż oleju wynosi 4,21 złotych, tj. mienia o łącznej wartości 842 zł, czym działał na szkodę firmy (...) sp. z o.o. z/s w R.,

tj. o czyn z art 278 § 1 k.k. w zw. z art 12 k.k.

VI. R. I. (1) oskarżony został o to, że:

10. w okresie od września 2013 roku do listopada 2014 roku w R., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z W. P. i K. Ö. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia paszy dla zwierząt, która pakowana była w workach o wadze pomiędzy 40 a 50 kilogramów, w łącznej ilości nie mniejszej niż 20 worków przy czym średnia wartość jednego kilograma tejże paszy to 1,27 złotych, tj. mienia o łącznej wartości 1.143 zł, czym działał na szkodę firmy (...) sp. z o.o. z/s w R.,

tj. o czyn z art 278 § 1 k.k. w zw. z art 12 k.k.

11. w okresie od lutego do listopada 2014 roku w R., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z W. P. i K. Ö. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia oleju napędowego w ilości nie mniejszej niż 200 litrów przy czym średnia wartość

jednego litra tegoż oleju wynosi 4,21 złotych, tj. mienia o łącznej wartości 842 zł, czym działał na szkodę firmy (...) sp. z o. o. z/s w R.,

tj. o czyn z art 278 § 1 k.k. w zw. z art 12 k.k.

VII. J. H. oskarżony został o to, że:

12. w okresie od lutego do marca 2014 roku w R., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z W. P. i J. M. (2) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia oleju napędowego oleju napędowego w ilości nie mniejszej niż 230 litrów przy czym średnia wartość jednego litra tegoż oleju wynosi 4,21 złotych, tj. mienia o łącznej wartości 968,30 zł, czym działał na szkodę firmy (...) sp. z o. o. z/s w R.,

tj. o czyn z art 278 § 1 k.k. w zw. z art 12 k.k.

13. w lipcu 2014 roku w R., pomógł w ukryciu 10 worków pasz dla zwierząt, która pakowana była w workach o wadze pomiędzy 40 a 50 kilogramów, przy czym średnia wartość jednego kilograma tejże paszy to 1,27 złotych, tj. paszy o łącznej wartości 1.143 zł, która to pasza pochodziła z dokonanej uprzednio kradzieży na szkodę firmy (...) sp. z o.o. w R. w ten sposób, że przyjął wymienione worki z paszą na przechowanie na własnej posesji od W. P.

tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k.

VIII. J. M. (2), oskarżony został o to, że:

14. w okresie od lutego do marca 2014 roku w R., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z W. P. i J. H. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia oleju napędowego oleju napędowego w ilości nie mniejszej niż 230 litrów przy czym średnia wartość jednego litra tegoż oleju wynosi 4,21 złotych, tj. mienia o łącznej wartości 968,30 zł, czym działał na szkodę firmy (...) sp. z o. o. z/s w R.,

tj. o czyn z art 278 § 1 k.k. w zw. z art 12 k.k.

15. w lipcu 2014 roku w R., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z W. P. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia paszy dla zwierząt, która pakowana była w workach o wadze pomiędzy 40 a 50 kilogramów, w łącznej ilości nie mniejszej niż 10 worków, przy czym średnia wartość jednego kilograma tejże paszy to 1,27 złotych, tj. mienia o łącznej wartości 571, 50 zł, czym działał na szkodę D. C.

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.

Wyrokiem z dnia 29 grudnia 2016 roku w sprawie o sygnaturze akt IX K 573/15 Sąd Rejonowy w Gliwicach:

1. uznał oskarżonego **W. P.** za winnego tego, że działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w R. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w okresie od 2010 roku do 18 listopada 2014 roku:

- działając wspólnie i w porozumieniu z D. C., G. K., A. K. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia co najmniej 119 sztuk prosiąt o łącznej wartości 28.322 zł,

- działając wspólnie i w porozumieniu z A. K., J. M. (2), K. O., R. I. (1) oraz innymi ustalonymi osobami dokonał zaboru w celu przywłaszczenia paszy dla zwierząt w ilości co najmniej 290 worków, każdy po 40-50 kilogramów, przy czym średnia wartość jednego kilograma to 1,27 złotych, tj. mienia o łącznej wartości 14. 732 złotych,

- działając wspólnie i w porozumieniu z J. M. (2), J. H., K. O. i R. I. (1) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia oleju napędowego w ilości co najmniej 4720 litrów przy czym średnia wartość jednego litra wynosi 4,21 złotych, tj. mienia o łącznej wartości 19.871, 20 złotych,

czym działał na szkodę firmy (...) sp. z o.o. z/s w R., to jest popełnienia występku z art. 278 § 1 k.k. w związku z art. 12 k.k. – i za to na mocy art. 278 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. skazał go na karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 200 stawek dziennych, wysokość jednej stawki ustalając na kwotę 20 złotych;

2. na mocy art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 punkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby lat 3;

3. na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, to jest okres zatrzymania od dnia 18 listopada 2014 roku do dnia 20 listopada 2014 roku, to jest 3 dni, przyjmując, że grzywna została wykonana w ilości 6 stawek dziennych;

4. uznał oskarżonego **D. C.** za winnego popełnienia zarzuczonego mu występku opisanego wyżej w punkcie 4 zarzutów, to jest występku z art. 278 § 1 k.k. w związku z art. 12 k.k. i za to na mocy art. 278 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. skazał go na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 100 stawek dziennych, wysokość jednej stawki ustalając na kwotę 20 złotych;

5. na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, to jest okres zatrzymania od dnia 18 listopada 2014 roku do dnia 20 listopada 2014 roku, to jest 3 dni, przyjmując, że grzywna została wykonana w ilości 6 stawek dziennych;

6. na mocy art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 punkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby lat 3;

7. uznał oskarżonego **G. K.** za winnego popełnienia zarzuczonego mu występku opisanego wyżej w punkcie 5 zarzutów, to jest występku z art. 278 § 1 k.k. w związku z art. 12 k.k. i za to na mocy art. 278 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. skazał go na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 100 stawek dziennych, wysokość jednej stawki ustalając na kwotę 20 złotych;

8. na mocy art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 punkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby lat 3;

9. na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, to jest okres zatrzymania od dnia 20 listopada 2014 roku do dnia 21 listopada 2014 roku, to jest 2 dni, przyjmując, że grzywna została wykonana w ilości 4 stawek dziennych;

10. uznał oskarżonego **A. K.** za winnego tego, że działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w R. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w okresie od 2010 roku do 18 listopada 2014 roku:

- działając wspólnie i w porozumieniu z D. C., G. K., W. P. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia co najmniej 119 sztuk prosiat o łącznej wartości 28.322 zł,

- działając wspólnie i w porozumieniu z W. P. oraz innymi ustalonymi osobami dokonał zaboru w celu przywłaszczenia paszy dla zwierząt w ilości co najmniej 170 worków, każdy po 40-50 kilogramów, przy czym średnia wartość jednego kilograma to 1,27 złotych, tj. mienia o łącznej wartości 8.636 złotych

czym działał na szkodę firmy (...) sp. z o.o. z/s w R., to jest popełnienia występku z art. 278 § 1 k.k. w związku z art. 12 k.k. – i za to na mocy art. 278 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. skazał go na karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 200 stawek dziennych, wysokość jednej stawki ustalając na kwotę 20 złotych;

11. na mocy art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 punkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby lat 3;

12. uznał oskarżonego **K. O.** za winnego tego, że działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w R. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w okresie od 2010 roku do 18 listopada 2014 roku:

- działając wspólnie i w porozumieniu z W. P. i R. I. (1) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia paszy dla zwierząt w ilości co najmniej 80 worków, każdy po 40-50 kilogramów, przy czym średnia wartość jednego kilograma to 1,27 złotych, tj. mienia o łącznej wartości 4064 złotych,

- działając wspólnie i w porozumieniu z W. P. i R. I. (1) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia oleju napędowego w ilości co najmniej 3520 litrów przy czym średnia wartość jednego litra wynosi 4,21 złotych, tj. mienia o łącznej wartości 14.819, 20 złotych,

czym działał na szkodę firmy (...) sp. z o.o. z/s w R., to jest popełnienia występku z art. 278 § 1 k.k. w związku z art. 12 k.k. – i za to na mocy art. 278 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. skazał go na karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 200 stawek dziennych, wysokość jednej stawki ustalając na kwotę 20 złotych;

13. na mocy art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 punkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby lat 3;

14. uznał oskarżonego **R. I. (1)** za winnego tego, że działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w R. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w okresie od 2010 roku do 18 listopada 2014 roku:

- działając wspólnie i w porozumieniu z W. P. i K. O. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia paszy dla zwierząt w ilości co najmniej 80 worków, każdy po 40-50 kilogramów, przy czym średnia wartość jednego kilograma to 1,27 złotych, tj. mienia o łącznej wartości 4064 złotych,

- działając wspólnie i w porozumieniu z W. P. i K. O. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia oleju napędowego w ilości co najmniej 3520 litrów przy czym średnia wartość jednego litra wynosi 4,21 złotych, tj. mienia o łącznej wartości 14.819, 20 złotych,

czym działał na szkodę firmy (...) sp. z o.o. z/s w R., to jest popełnienia występku z art. 278 § 1 k.k. w związku z art. 12 k.k. – i za to na mocy art. 278 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. skazał go na karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 200 stawek dziennych, wysokość jednej stawki ustalając na kwotę 20 złotych;

15. na mocy art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 punkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby lat 3 ;

16. uznał oskarżonego **J. H.** za winnego tego, że w okresie od 2011 roku do 18 listopada 2014 roku w R., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z W. P. i J. M. (2) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia oleju napędowego oleju napędowego w ilości nie mniejszej niż 1200 litrów przy czym średnia wartość jednego litra wynosi 4,21 złotych, tj. mienia o łącznej wartości 5052 złotych, czym działał na szkodę firmy (...) sp. z o. o. z/s w R., to jest występku z art. 278 § 1 k.k. w związku z art. 12 k.k. - i za to na mocy art. 278 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. skazał go na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 100 stawek dziennych, wysokość jednej stawki ustalając na kwotę 20 złotych;

17. uznał oskarżonego J. H. za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w punkcie 13 zarzutów, to jest występku z art. 291 § 1 k.k. – i za to na mocy art. 291 § 1 k.k. skazał go na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;

18. na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzone J. H. kary pozbawienia wolności połączył i wymierzył karę łączną 1 roku pozbawienia wolności;

19. na mocy art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 punkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby lat 3;

20. uznał oskarżonego **J. M. (2)** za winnego tego, że działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w R. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w okresie od 2011 roku do 18 listopada 2014 roku:

- działając wspólnie i w porozumieniu z W. P. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia paszy dla zwierząt w łącznej ilości nie mniejszej niż 10 worków, każdy po 40-50 kilogramów, przy czym średnia wartość jednego kilograma to 1,27 złotych, tj. mienia o łącznej wartości 50, 80 złotych;

- działając wspólnie i w porozumieniu z W. P. i J. H. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia oleju napędowego w ilości co najmniej 1200 litrów przy czym średnia wartość jednego litra wynosi 4,21 złotych, tj. mienia o łącznej wartości 5052 złotych,

czym działał na szkodę firmy (...) sp. z o.o. z/s w R., to jest popełnienia występku z art. 278 § 1 k.k. w związku z art. 12 k.k. – i za to na mocy art. 278 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. skazał go na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 150 stawek dziennych, wysokość jednej stawki ustalając na kwotę 20 złotych;

21. na mocy art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 punkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby lat 3;

22. na mocy art. 46 § 1 k.k. orzekł obowiązek naprawienia szkody z tytułu kradzieży prosiąt poprzez zapłatę przez W. P., G. K., A. K., D. C. kwoty po 4839,05 na rzecz (...) sp. z o.o. z/s w R.,

23. na mocy art. 46 § 1 k.k. orzekł obowiązek naprawienia szkody z tytułu kradzieży oleju napędowego poprzez zapłatę przez J. M. (2) kwoty 1684 zł, przez J. H. kwoty 740, 50 zł, przez K. O. i R. I. (1) kwoty po 4939,72 zł, a przez W. P. kwoty 6623,72 zł na rzecz (...) sp. z o.o. z/s w R..

Apelacje od wyroku wywiedli: obrońca oskarżonego J. M. (2) oraz pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego (...) sp. z o.o. z/s w R.:

Obrońca oskarżonego J. M. (2) zaskarżając wyrok w zakresie odnoszącym się do tego oskarżonego w całości na korzyść oskarżonego zarzucił:

1) obrazę przepisów postępowania polegającą na skazaniu oskarżonego J. M. (2) w zakresie wychodzącym zdecydowanie poza zarzuty zawarte w akcie oskarżenia w brzmieniu: „ (...) oskarżonego o to, że w okresie od lutego do marca 2014 roku w R., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z W. P. i J. H. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia oleju napędowego oleju napędowego w ilości nie mniejszej niż 230 litrów (...) tj. mienia o łącznej wartości 968,30 zł oraz paszy dla zwierząt (...) w ilości nie mniejszej niż 10 worków (...) tj. mienia o łącznej wartości 571,50 zł, co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą z art. 439 § 1 pkt 9) k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 9) k.p.k.;

2) obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, a to art. 5 § 2 k.p.k. polegającą na naruszeniu zasady procesowej in dubio pro reo poprzez rozstrzygnięcie na niekorzyść oskarżonego wątpliwości, których nie usunięto w postępowaniu dowodowym;

3) obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, a to art. 7 k.p.k. polegającą na dokonaniu dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodu z nagrania z monitoringu, jak również dowodów w postaci wyjaśnień współoskarżonych W. P. i J. H. w sposób nie znajdujący uzasadnienia w zasadach prawidłowego, logicznego rozumowania, co skutkowało wyprowadzeniem błędnych wniosków co do zawinienia zarzuconemu oskarżonemu czynu:

4) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający istotny wpływ na jego treść, o to przez uznanie wbrew wszelkim ujawnionym dowodom, iż oskarżony J. M. (2) dopuścił się zarzuconych mu czynów działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w okresie od 2011 roku do 18 listopada 2014

roku, podczas gdy chociażby z treści samego aktu oskarżenia wynika, iż rzeczonych czynów miał dopuścić się w okresie od lutego do marca 2014 roku oraz w lipcu 2014 roku;

5) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający istotny wpływ na jego treść, o to przez uznanie wbrew wszelkim ujawnionym dowodom, a w szczególności wyjaśnieniom złożonym przez współoskarżonych W. P. i J. H., iż oskarżony J. M. (2) działając wspólnie i w porozumieniu z W. P. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia paszy dla zwierząt w łącznej ilości nie mniejszej niż 10 worków, podczas gdy z wyjaśnień ww. współoskarżonych spójnie wynika, iż to W. P. przewoził paszę na posesję J. H. – co ten potwierdza w swoich wyjaśnieniach – natomiast nie ma mowy w nich o rzekomej hipotetycznej roli J. M. (2) w tym zakresie;

6) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający istotny wpływ na jego treść, o to przez uznanie wbrew wszelkim ujawnionym dowodom, a w szczególności wyjaśnieniom złożonym przez współoskarżonych W. P. i J. H., iż oskarżony J. M. (2) działając wspólnie i w porozumieniu z W. P. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia oleju napędowego w ilości co najmniej 1200 litrów podczas gdy z wyjaśnień współoskarżonego J. H. wynika jednoznacznie, iż to W. P. przewoził paliwo na posesję J. H., który to z kolei twierdzi, iż czasami dzielił się tą ropą z J. M. (2), po czym stwierdza, że wspólnie z M. dokonał kradzieży ropy w łącznej ilości 240 litrów, z czego on zabrał do niego z domu około 30 litrów.

Z ostrożności procesowej obrońca oskarżonego J. M. (2) zarzucił:

7) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający istotny wpływ na jego treść, o to przez uznanie wbrew wszelkim ujawnionym dowodom, a w szczególności wyjaśnieniom złożonym przez współoskarżonych W. P. i J. H., iż oskarżony J. M. (2) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia oleju napędowego w zakresie przechodzącym 30 litrów;

8) rażąca niewspółmierność kary wymierzonej z pominięciem dyrektyw jej wymiaru wskazanych w art. 53 k.k., poprzez orzeczenie kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres próby 3 lat oraz kary grzywny w wysokości 150 stawek dziennych każda po 20 złotych – przy jednoczesnym orzeczeniu obowiązku naprawienia szkody z tytułu kradzieży oleju napędowego poprzez zapłatę kwoty 1 684,00 zł, podczas gdy wymierzenie kary łagodniejszej byłoby wystarczające z punktu widzenia celów zapobiegawczych i wychowawczych.

W oparciu o wyżej przedstawione zarzuty obrońca oskarżonego J. M. (2) wniósł o zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych czynów, względnie o uchylene zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Na wypadek nieuwzględnienia zarzutów powyższych obrońca oskarżonego J. M. (2) wniósł o:

1) warunkowego umorzenie postępowania z uwagi na niski stopień społecznej szkodliwości, jak i zawinięcia popełnionego czynu;

względnie o

2) zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego J. M. (2) od zarzuconych mu czynów i umorzenie postępowania w zakresie przechodzącym dopuszczenie się przez niego zaboru w celu przywłaszczenia oleju napędowego w ilości 30 litrów – mając na uwadze, iż jedyna wzmianka w zgromadzonym materiale dowodowym, traktująca na temat ilości rzekomo przywłaszczonego przez oskarżonego mienia pokrzywdzonej, a to wyjaśnienia współoskarżonego J. H. złożone w dniu 19 listopada 2014 roku – wskazują na taką właśnie ilość oraz wymierzenia na tej podstawie kary w niższym rozmiarze, w szczególności zaś w oparciu o stosowne przepisy ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń;

bądź o:

3) wymierzenie oskarżonemu J. M. (2) kary w niższym wymiarze.

Ponadto obrońca wniosła o weryfikację orzeczonego przez sąd meriti obowiązku naprawienia szkody oraz zasądzonych kosztów sądowych – zgodnie z ustaleniami poczynionym przez sąd na kanwie postępowania odwoławczego.

Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego zaskarżył wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze, środkach karnych oraz braku orzeczenia o środku kompensacyjnego na niekorzyść wszystkich oskarżonych, zarzucając:

1) obrazę przepisów prawa materialnego, tj.:

a) art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 69 § 1 k.k. i art. 72 § 1 k.k. poprzez jego niezastosowanie i niewskazanie w podstawie wymiaru kary wobec każdego z oskarżonych oraz podstawie zwieszenia wymierzonej kary, że sąd w dacie wyrokowania stosował ustawę obowiązującą poprzednio, ponieważ była ona względniejsza dla oskarżonych, a brak ten wywołuje wątpliwości co do możliwości warunkowego zawieszenia orzeczonej kary i nałożenia na oskarżonych określonego w art. 72 § 1 k.k. obowiązku w obowiązującym stanie prawnym;

b) art. 46 § 1 k.k. poprzez jego niezastosowanie i nieorzeczenie o obowiązku naprawienia szkody przez oskarżonych W. P., G. K., K. O., A. K., R. I. (1) i J. M. (2) z tytułu kradzieży paszy, podczas gdy sąd powinien nałożyć na ww. oskarżonych solidarnie obowiązek naprawienia szkody w wysokości 16 019,99 zł.

2) obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść wyroku, a to art. 366 § 1 k.p.k. poprzez jego niezastosowanie i niewyjaśnienie wszystkich istotnych okoliczności sprawy w zakresie sprawców kradzieży paszy, ilości i wartości skradzionego minia do czego sąd był zobowiązany przed wydaniem wyroku;

3) niezastosowanie środka kompensacyjnego w postaci nałożenia solidarnego obowiązku naprawienia szkody w wysokości 16 019,99 zł z tytułu kradzieży paszy przez oskarżonych W. P., G. K., K. O., A. K., R. I. (1) i J. M. (2), w sytuacji gdy oskarżyciel posiłkowy złożył wniosek w tym zakresie, a sąd ustalił wysokość wyrządzonej przez oskarżonych szkody.

W oparciu o tak postawione zarzuty pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego wniósł o:

1) zmianę zaskarżonego wyroku poprzez:

a) wskazanie w postawie prawnej wymiaru kary i podstawie zawieszenia wykonania kary wobec każdego z oskarżonych tj. pkt 1, 2, 4, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 19, 20 i 21 zaskarżonego wyroku art. 4 § 1 k.k.

b) orzeczenie obowiązku naprawienia szkody z tytułu kradzieży paszy poprzez zapłatę przez oskarżonych W. P., G. K., K. O., A. K., R. I. (1) i J. M. (2) solidarnie na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) sp. z o.o. z/s w R. kwoty 16 019,99 zł.

2) zasądzenie od oskarżonych na rzecz oskarżyciela posiłkowego zwrotu kosztów ustanowienia pełnomocnika według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacje okazały się częściowo zasadne, a skutkiem ich wywiedzenia była również korekta zaskarżonego wyroku polegająca na wyeliminowaniu uchybień podlegających uwzględnieniu z urzędu zgodnie z art. 439 § 1 k.p.k. niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów. Wbrew kierunkowi apelacji pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego wniesionej na niekorzyść wszystkich oskarżonych wyrok skorygować należało na korzyść oskarżonych K. O., R. I. (1) i J. H., a podstawą dla takiego rozstrzygnięcia były przepisy art. 434 § 2 k.p.k. oraz art. 440 k.p.k.

W pierwszej kolejności wskazać należy na podniesioną w apelacji obrońcy oskarżonego J. M. (2) okoliczność dotyczącą wyjścia sądu meriti poza granicę wyznaczoną treścią skargi sformułowanej w akcie oskarżenia, przy czym uchybieniem tym dotknięty był zaskarżony wyrok także w części dotyczącej oskarżonych K. O., R. I. (1) i J. H..

Zgodnie z zarzutem przedstawionym oskarżonemu J. M. (2), który został powielony w skierowanym do sądu akcie oskarżenia, przedmiotem skargi prokurator uczynił przestępcze zachowania oskarżonego ocenione jako czyn ciągły w rozumieniu art. 12 k.k. w okresie od lutego do marca 2014 roku oraz odrębny czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w lipcu 2014 roku. Tymczasem przypisane temu oskarżonemu zaskarżonym wyrokiem przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. obejmuje zachowania w okresie od 2011 roku do 18 listopada 2014 roku. Oczywiście w przypadku skargi oskarżyciela obejmującej szereg zachowań ocenianych przez niego jako czyn ciągły w rozumieniu art. 12 k.k. nie sposób co do zasady kwestionować uprawnień sądu meriti do zmiany opisu czynu. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, dokonanie w toku przewodu sądowego odmiennych niż przyjęte w zarzucie ustaleń faktycznych, co do tego samego zdarzenia np. w zakresie daty, czy okresu popełnienia czynu, miejsca jego popełnienia, ilości i wartości przedmiotu przestępstwa, czy też wprowadzenie nowego elementu do czynu ciągłego, który rzutuje na oznaczenie czasu jego popełnienia, nie stanowi wyjścia poza granice oskarżenia (zob. postanowienia SN: z dnia 30 sierpnia 2001 r., V KKN 111/01, LEX nr 51844, z dnia 5 lutego 2002 r., V KKN 473/99, OSNKW 2002/5-6/34, z dnia 2 kwietnia 2003 r., V KK 281/02, OSNKW 2003/5-6/59, z dnia 24 kwietnia 2007 r., IV KK 58/07, OSNwSK 2007/1/924, z dnia 29 kwietnia 2010 r., III KK 368/09, LEX nr 584761, wyroki SN: z dnia 20 stycznia 1933 r., II K 856/32, OSN (K) 1933/3/57, z dnia 4 stycznia 2006 r., IV KK 376/05, OSNwSK 2006/1/35, z dnia 25 sierpnia 2010 r., II KK 186/10, LEX nr 619624). Zdaniem sądu odwoławczego wskazanych uprawnień sądu do zmiany opisu czynu nie sposób kwestionować w przypadku ujawnienia w toku przewodu sądowego nowych okoliczności czy też dowodów, jak też w przypadku dokonania odmiennej oceny wiarygodności dowodów znanych prokuratorowi już na etapie postępowania przygotowawczego. Odmienne jednak należy potraktować sytuację jaka zaistniała w sprawie niniejszej, w której oskarżyciel, mający pełną wiedzę o poszczególnych zachowaniach osoby podejrzanej, a następnie podejrzanego, ogranicza w postępowaniu przygotowawczym, a później w akcie oskarżenia, zakres, w jakim decyduje się go oskarżyć. Takiej bowiem sytuacji uznać jednak należy, że sąd nie może wykroczyć poza granice przedmiotowe takiej skargi. Przedstawiony pogląd znajduje oparcie w judykatach Sądu Najwyższego (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 14 kwietnia 2016 r. V KK 458/15 i z dnia 6 kwietnia 2017 r. V KK 330/16), w których uznano że to oskarżyciel publiczny decyduje ostatecznie o tym, w jakim zakresie danego zdarzenia historycznego, mającego charakter przestępczy, znając przeprowadzone w postępowaniu przygotowawczym dowody oskarży daną osobę o popełnienie określonego przestępstwa. W ten sposób oskarżyciel ów zakreśla granice przedmiotowe postępowania sądowego.

Nie ulega wątpliwości, iż swoją wiedzę o przestępczych działaniach oskarżonego J. M. (2), jak też oskarżonych K. O., R. I. (1) i J. H. oskarżyciel publiczny czerpał przede wszystkim z wyjaśnień złożonych przez W. P. złożonych w dniu 20 listopada 2014 roku (karty 73-75), w których oskarżony ten opisał względnie szczegółowo zaangażowanie pozostałych pracowników pokrzywdzonej firmy w kradzież paszy, prosiąt oraz paliwa na przestrzeni lat 2010 - 2014. Mimo wyjaśnień wskazujących na rozpoczęcie przez J. M. (2) i pozostałych wymienionych oskarżonych kradzieży paliwa już od wiosny 2011 roku a całego procederu kradzieży mienia pokrzywdzonej od początku 2010 roku, zarzuty przedstawione K. O., R. I. (1) objęły okres od września 2013 roku do listopada 2014 roku, zaś J. H. i J. M. (2) od lutego do lipca 2014 roku. Co więcej przedstawieniu zarzutów wskazanym oskarżonym, którzy przyznali się do winy, towarzyszyły zaakceptowane przez prokuratora wnioski podejrzanych o wydanie wyroków skazujących w trybie art. 335 k.p.k., z czego wnioskować należało o rezygnacji oskarżyciela z zamiaru ścigania tych oskarżonych za czyny popełnione przed wrześniem 2013 roku w odniesieniu do K. O. i R. I. (1) oraz przed lutym 2014 roku w odniesieniu do J. H. i J. M. (2). Należy mieć przy tym na uwadze, że ze swojego stanowiska prokurator nie wycofał się także po przeprowadzeniu postępowania przed sądem I instancji wnioskując o skazanie oskarżonych za czyny zarzucone im w akcie oskarżenia i wymierzenie kar uzgodnionych z nimi na etapie postępowania przygotowawczego, z czego wnosić należy, że stanowisko prokuratury nie było efektem błędnego odczytania treści wyjaśnień W. P. złożonych w postępowaniu przygotowawczym, lecz zamierzonego ograniczenia zakresu ścigania popełnionych przez wskazanych oskarżonych czynów.

Z wyżej wskazanych względów sąd odwoławczy stwierdzając podlegające uwzględnieniu z urzędu uchybienie z art. 439 § 1 pkt 9) kpk w postaci braku skargi uprawnionego oskarżyciela, uchylił zaskarżony wyrok i na mocy art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. umorzył postępowanie karne wobec oskarżonych K. O. i R. I. (1) o przypisane im czyny popełnione w

okresie od 2010 roku do sierpnia 2013 roku, zaś wobec oskarżonych J. H. i J. M. (2) o przypisane im czyny popełnione w okresie od 2011 roku do stycznia 2014 roku.

Konsekwencją uchylecia wyroku i umorzenia postępowania we wskazanym wyżej zakresie była konieczność dokonania korekty opisu przypisanych oskarżonym K. O., R. I. (1), J. H. i J. M. (2) poprzez odpowiednie dostosowanie ram czasowych przypisanych im przestępstw do granic skargi sformułowanej w akcie oskarżenia oraz zmodyfikowanie ustaleń dotyczących ilości i wartości mienia, które zostało przez nich skradzione. Dokonując wskazanej modyfikacji sąd odwoławczy oparł się w pierwszym rzędzie na wyjaśnieniach złożonych przez oskarżonego W. P., w postępowaniu przygotowawczym, uznając je, tak samo jako uczynił to sąd I instancji, za wiarygodne z uwagi na okoliczność, iż oskarżony składając wskazane wyjaśnienia, nie ukrywał swojego udziału w przestępczym procederze, a szczegółową relację tego oskarżonego uznać należało za logiczną i nie kolidującą z zasadami doświadczenia życiowego i wskazaniami wiedzy, a nadto w znacznej części znajdującą potwierdzenie w wyjaśnieniach pozostałych oskarżonych, poza niekonsekwentnymi wyjaśnieniami J. M. (2) złożonymi na etapie postępowania sądowego. Ustalając wartość skradzionej paszy oraz oleju napędowego sąd odwoławczy oparł swoje ustalenia na nie budzącym w tym zakresie stanowisku pokrzywdzonej spółki.

I tak, przyjmując możliwość przypisania oskarżonym K. O. oraz R. I. (1) zaboru w celu przywłaszczenia paszy i oleju napędowego wyłącznie w okresie od września 2013 roku do listopada 2014 roku, przyjęto, że we wskazanym okresie zgodnie zresztą z treścią zarzutu opisanego w skardze prokuratora oskarżony ten dokonał zaboru paszy w ilości 20 worków po 40 kilogramów o łącznej wartości 1143 złote oraz olej napędowy w ilości 200 litrów o wartości 842 złote. Ustalenie to znajduje oparcie w jednoznacznych wyjaśnieniach W. P., który opisał dwa przypadki wywiezienia przez siebie na prośbę R. I. (1) worków z paszą do W. W. (3), które to worki były załadowane na samochód przez K. O. i R. I. (1). Zdarzenia te zgodnie z relacją W. P. w maju 2014 roku oraz we wrześniu 2014 roku. Co prawda W. P. w dalszej części wyjaśnień wskazał, że przy udziale tych oskarżonych wywoził paszę do W. W. (3) od roku 2010 co najmniej osiem razy, raz lub dwa razy na rok, nie sposób jednak rozstrzygnąć wątpliwości czy w roku 2013 pasza była wywieziona przez niego po wrześniu 2013 roku. W odniesieniu do ilości skradzionego oleju napędowego przez K. O. i R. I. (1) sąd odwoławczy oparł się na relacji W. P., z której wynika, że oskarżeni ci łącznie w skali miesiąca kradli od 80 do 100 litrów oleju, co w okresie 15 miesięcy od września 2013 roku do listopada 2014 roku daje łącznie od 1200 do 1500 litrów. Wobec braku precyzji W. P. i rozstrzygając zgodnie z art. 5 § 2 k.p.k. na korzyść obu oskarżonych wątpliwość co do rzeczywistej ilości skradzionego oleju napędowego, sąd odwoławczy przyjął, że przedmiotem kradzieży było 1200 litrów oleju. Modyfikacja ustaleń dotyczących czasu oraz ilości skradzionego mienia w zakresie czynów przypisanych oskarżonym K. O. i R. I. (1) skutkować musiała stosowną modyfikacją oceny stopnia społecznej szkodliwości czynów przypisanych tym oskarżonym i wpłynąć na rozmiar orzeczonych wobec nich kar. Z tego też powodu orzeczono wobec tych oskarżonych kary po 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 30 stawek dziennych po 20 złotych każda, uznając, że kary te w sposób właściwy odzwierciedlą stopień winy oskarżonych i stopień społecznej szkodliwości przypisanych im czynów a nadto spełnią cele zapobiegawcze kary zarówno w zakresie oddziaływania na sprawców przestępstwa, jak i prawidłowego kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Konsekwentnie przyjmując możliwość przypisania oskarżonemu J. H. zaboru w celu przywłaszczenia oleju napędowego wyłącznie w okresie od lutego do lipca 2014 roku, zaś oskarżonemu J. M. (2) w okresie od września 2013 roku do listopada 2014 roku przyjęto, że we wskazanym okresie zgodnie z treścią zarzutu zawartego w akcie oskarżenia J. H. i J. M. (2) dokonali zaboru olej napędowy w ilości 230 litrów o wartości 968,30 złotych. Ustalenie to znajduje oparcie w wyjaśnieniach W. P., który wskazał, że oskarżeni ci dokonywali kradzieży oleju napędowego wyłącznie w okresie grzewczym, wyjaśnieniach oskarżonego J. H., który przyznał się do zarzuczonego mu czynu oraz w fakcie znalezienia i zabezpieczenia w gospodarstwie J. H. oleju napędowego w ilości 222 litrów. I w tym przypadku modyfikacja ustaleń dotyczących czasu oraz ilości skradzionego mienia w zakresie czynów przypisanych oskarżonym J. H. i J. M. (2) skutkować musiała stosowną modyfikacją oceny stopnia społecznej szkodliwości czynów przypisanych tym oskarżonym i wpłynąć na rozmiar orzeczonych wobec nich kar. Z tego też powodu orzeczono wobec oskarżonego J. H. za przypisany mu czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. wymierzono mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 20 stawek dziennych po 20 złotych każda, zaś oskarżonemu J. M. (2) karę 4 miesięcy

pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 20 stawek dziennych po 20 złotych każda. W ocenie sądu odwoławczego kary te w sposób właściwy odzwierciedlą stopień winy oskarżony i stopień społecznej szkodliwości przypisanych im czynów a nadto spełnią cele zapobiegawcze kary zarówno w zakresie oddziaływania na sprawców przestępstwa, jak i prawidłowego kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Z uwagi na zmianę wymiaru kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego J. H. za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. konieczna stała się zmiana zawartego w zaskarżonym wyroku rozstrzygnięcia w przedmiocie kary łącznej obejmującej także karę pozbawienia 3 miesięcy pozbawienia wolności wymierzoną temu oskarżonemu za czyn z art. 291 § 1 k.k. Uznając, że oba przypisane oskarżonemu przestępstwa łączy względnie ścisły związek podmiotowy i przedmiotowy sąd odwoławczy wymiar kary łącznej ukształtował stosując zasadę asperacji zbliżoną do absorpcji, stąd też wymiar kary łącznej nieznacznie, bo tylko o 1 miesiąc przekroczył wymiar najsurowszej z podlegających łączeniu kar jednostkowych.

Konsekwencją modyfikacji ustaleń faktycznych w zakresie ilości i wartości oleju napędowego skradzionego pokrzywdzonej (...) sp. z o.o. w R. stała się modyfikacja zaskarżonego wyroku w części dotyczącej nałożonego na oskarżonych obowiązku naprawienia szkody z tytułu kradzieży oleju napędowego. Z oczywistych względów obowiązek ten nałożony na poszczególnych oskarżonych nie może przekraczać wartości oleju napędowego, którego kradzież przypisano tym oskarżonym. Z tego też powodu obowiązek zapłaty przez oskarżonych K. O. i R. I. (1) nie mógł przekroczyć kwoty 5052 złote, którą to kwotę zobowiązując do jej zapłaty na rzecz pokrzywdzonego należało podzielić na obu oskarżonych, zasądzając od każdego z nich 2526 złotych. Sąd odwoławczy orzekając w tym przedmiocie musiał mieć na uwadze, że zaskarżonym wyrokiem obu oskarżonych tytułem naprawienia szkody wyrządzonej kradzieżą oleju napędowego obciążono obowiązkiem zapłaty kwoty 4939,72 złotych. W związku z tym nałożenie na K. O. i R. I. (1) obowiązku zapłaty kwoty 5052 złote solidarnie na rzecz pokrzywdzonej naruszałoby wynikający z art. 434 § 1 k.p.k. zakaz pogorszenia przez sąd odwoławczy sytuacji oskarżonego na skutek uchybienia, które nie zostało podniesione w środku odwoławczym. Wysokość obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przez oskarżonych J. M. (3) i J. H. poprzez kradzież oleju napędowego ustalono pomniejszając wartość skradzionego przez tych oskarżonych oleju napędowego, tj. kwotę 968, 30 zł o wartość oleju napędowego, który został zabezpieczony u J. H., i odzyskany przez pokrzywdzoną, tj. wartość 222 litrów oleju napędowego wynoszącą 943,50 zł. Różnicą tych wartości, tj. kwotę 24,80 zł obciążono obu tych oskarżonych solidarnie.

Uwzględnić należało apelację pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego w zakresie odnoszącym się do braku w zaskarżonym wyroku rozstrzygnięcia w przedmiocie nałożenia na sprawców kradzieży paszy obowiązku naprawienia szkody. W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku sąd I instancji wskazał, że nie do końca na obecnym etapie wyjaśniono kwestię sprawców kradzieży i skradzionego mienia., zapewne na skutek omyłki oskarżonemu K. nie postawiono w akcie oskarżenia zarzutu kradzieży paszy, mimo iż we wnioskach złożonych w trybie art. 335 kpk odniesiono się do niego, a nadto w innym postępowaniu wyjaśniana jest kwestia udziału w kradzieży paszy oskarżonego A. W.. W ocenie sądu odwoławczego wskazane kwestie nie stanowią przeszkody dla rozstrzygnięcia w przedmiocie nałożenia obowiązku naprawienia szkody z tytułu dokonania kradzieży paszy wobec tych oskarżonych, co do których przypisane im przestępstwa w sposób jednoznaczny określają ilość i wartość paszy, której kradzieży dopuścili się. Wskazać należy, że brak przecież przeszkód prawnych, aby stosownym obowiązkiem zapłaty pokrzywdzonej wartości skradzionej paszy obciążyć poszczególnych oskarżonych solidarnie. (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 13 grudnia 2000 r. I KZP 40/0) Z oczywistych względów apelacja pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego nie mogła zostać uwzględniona w pełnym zakresie, w szczególności w odniesieniu do nałożenia na wszystkich oskarżonych, którym przypisano kradzież paszy, obowiązku naprawienia szkody poprzez zapłatę solidarnie kwoty 16 019,99 zł. Granice odpowiedzialności cywilnej poszczególnych oskarżonych stanowi przecież wartość paszy, której kradzież im przypisano. Tytułem przykładu wystarczy wskazać, że nie sposób domagać się od oskarżonego J. M. (2) zapłaty na rzecz oskarżyciela posiłkowego kwoty 16 019,99 złotych, skoro temu oskarżonemu przypisano kradzież paszy o wartości 508 złotych, nie mówiąc już o oskarżonym G. K., któremu zaskarżonym wyrokiem nie przypisano kradzieży paszy w ogóle. Z tego też powodu sąd odwoławczy nakładając na oskarżonych obowiązek naprawienia szkody ograniczył

zakres tego obowiązku wyłącznie do tych oskarżonych, którym przypisano kradzież paszy i do jej wartości wynikając z przypisanych oskarżonym przestępstw.

Zaskarżony wyrok należało również zmienić w odniesieniu do podstawy prawnej orzeczonych wobec oskarżonych środków probacyjnych w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, wskazując zgodnie z postulatem pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego, iż zgodnie z art. 4 § 1 k.k. podstawą rozstrzygnięcia sądu I instancji były przepisy art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1) k.k. w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015 roku, jako przepisy o charakterze względniejszym dla oskarżonych, gdyż pozwalały na zawieszenie wykonania kar pozbawienie wolności także w wymiarze przekraczającym jeden rok, jak też bez konieczności nałożenia jednego z obowiązków określonych w art. 72 § 1 k.k.

Sąd odwoławczy nie uwzględnił apelacji obrońcy oskarżonego J. M. (2) w zakresie, w jakim kwestionowała ona prawidłowość przypisania w ogóle temu oskarżonemu przestępstwa kradzieży paszy oraz oleju napędowego. Brak podstaw dla uznania jednoznacznych i logicznych w tym zakresie wyjaśnień W. P. za niewiarygodne. Niczego istotnego dla oceny odpowiedzialności oskarżonego J. M. (2) nie wnosi podnoszona przez obrońcę kwestia braku uzyskania korzyści z przestępstwa. Wyjaśnienia W. P. wskazują jednoznacznie na to, że J. M. (2) wspólnie z J. H. załadowywał na samochód, zarówno worki z paszą, jak i kanistry z olejem napędowym. Kwestia dalszego losu paszy i oleju napędowego, a nawet okoliczność, iż pasza i olej napędowy miałyby zostać wykorzystane wyłącznie przez J. H., nie ma znaczenia dla uznania J. M. (2) za współsprawcę kradzieży mienia, którego udział w popełnieniu przestępstwa był istotny.

Sąd odwoławczy nie znalazł wystarczający podstaw dla spełnienia postulatu obrońcy dotyczącego warunkowego umorzenia postępowania karnego wobec J. M. (2), mając na uwadze znaczny stopień winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego związany z okolicznościami popełnienia przestępstwa, w szczególności działaniem oskarżonego na szkodę pracodawcy, którego zaufania oskarżony nadużył.

Nie znajdując innych niż omówione wyżej uchybień, także tych niewskazanych w apelacjach a podlegających uwzględnieniu z urzędu niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów, zaskarżony wyrok utrzymano w mocy.

Rozstrzygając o kosztach procesu za postępowanie przed sądem odwoławczym w zakresie dotyczącym wydatków oskarżyciela posiłkowego (...) sp. z o.o. z/s w R. na ustanowienie pełnomocnika, wzięto pod uwagę okoliczność, iż apelacja wniesiona na rzecz oskarżyciela posiłkowego została uwzględniona co do jej istoty jedynie w odniesieniu do oskarżonych W. P., K. O., A. K., R. I. (1) i J. M. (2), a nie uwzględniono jej w zakresie, w jakim została wniesiona na niekorzyść oskarżonych D. C., G. K. i J. H.. Z tego też powodu ustalając wysokość opłaty stanowiącej podstawę zasądzania kosztów zastępstwa prawnego i kosztów adwokackich na poziomie 920 złotych zgodnie z przepisem § 11 ust. 2. pkt 4) oraz § 15 ust. 1 i 3 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz.1800 z późn. zm.), obowiązkiem zwrotu kosztów obciążono wyłącznie tych oskarżonych co do których apelacja pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego została uwzględniona, przyjmując, że na każdego z 8 oskarżonych przypadła kwota 115 złotych.

Rozstrzygając o wydatkach postępowania odwoławczego, na które złożył się jedynie ryczałt za doręczenie pism i wezwań w wysokości 20 złotych, kierując się zasadami słuszności obciążono wydatkami wyłącznie tych oskarżonych, co do których uwzględniona została apelacja pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego, jak też nie uwzględniona została apelacja obrońcy J. M. (2). Zwolniono z obowiązku zapłaty tych wydatków pozostałych oskarżonych, tj. D. C., G. K. i J. H..

Wobec modyfikacji w wyroku sądu odwoławczego kar wymierzonych oskarżonym K. O., R. I. (2), J. M. (2) oraz J. H., zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (jt. Dz. U. z 1983 nr 49 poz. 223 z późn. zm.) wskazanych oskarżonych obciążono opłatami obejmującymi obie instancje w wysokościach właściwych dla poszczególnych kar pozbawienia wolności (art. 2 ust. 1 powołanej ustawy) oraz kar grzywny (art. 3 ust. 1 powołanej ustawy).